

Адже уся робота у навчальних установах спрямована на оволодіння тільки певними знаннями основних навчальних предметів. Правові установи не формують у частини неповнолітніх пошани до права, не створюють стійких правових мотивів поведінки, не є перешкодою для вчинення правопорушень. Усунути ці недоліки неправових переконань неповнолітніх — основна мета правовиховної роботи.

Список використаних джерел

1. Аршава І.Ф., Репіна О.Г., Аршава І.О. Юридична психологія—Д.: Вид-во ДНУ, 2008.- 180 с.
2. Голіна В.О. Особистість неповнолітнього злочинця: сучасний кримінологічний портрет / В.Голіна, Б. Головкін // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2006. – № 1(51). – С. 42-53.
3. Дубчак Л.К. Злочинність неповнолітніх як віддзеркалення недоліків шкільного та вузівського виховання / Л. Дубчак // Підприємництво, господарство і право. –2006.-№7. – С.46-49.
4. Заросинський Ю.В. Причини і умови злочинності неповнолітніх потребують теоретичного і практичного розроблення / Ю. Заросинський // Право України. –2004. –№3. –С. 64-67

Голубовський В.Є.

здобувач кафедри філософії права та юридичної логіки НАВС

ОБ'ЄКТИВНА НЕОБХІДНІСТЬ І СОЦІАЛЬНА ЗНАЧУЩІСТЬ ПРАВОМІРНОЇ ПОВЕДІНКИ В РОЗБУДОВІ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ

Науковий аналіз провідних чинників, форм і методів забезпечення правомірної поведінки в контексті розбудови правової держави надає можливість дійти таких висновків:

1. Соціальна значущість правомірної поведінки зумовлена сутністю та соціальним призначенням права і значною мірою залежить від характеру його впливу на поведінку людей, а також специфіки завдань держави в певній сфері регульованих відносин. Вона полягає у: а) можливості правомірної поведінки позитивно впливати на рівень

суспільних відносин, зміцнювати зв'язки між окремими суб'єктами, сприяти взаємодії між людьми; б) можливості громадян користуватися правами та свободами, реалізувати свою поведінку не забороненим законом способом, дотриманні особою встановлених державою норм права.

2. Зміст соціальної значущості правомірної поведінки передбачає: а) для держави – дотримання особою встановлених і санкціонованих державою правових норм, у яких відображені мета й завдання демократичної, соціальної, правової держави; б) для суспільства – забезпечення інтересів усіх його членів; в) для конкретного індивіда – добровільну, свідому поведінку, що виявляється в можливості громадян користуватися всіма передбаченими Конституцією України правами та свободами людини й громадянина.

3. Стимулювання правомірної поведінки у правовій державі має такі форми: а) використання права, за якої суб'єкти права самостійно обирають необхідний варіант поведінки. Ця форма вимагає високої соціально-правової активності суб'єкта; б) виконання норм права, що передбачає реалізацію нормативно-правових актів у практичній діяльності індивідуальних і колективних суб'єктів, утримання від заборонених дій; в) застосування права. Остання форма полягає в комплексному поєднанні правомірних дій, за якого суб'єкт одночасно виконує обов'язки, користується правами та дотримується правових заборон; г) дотримання норм права, що передбачає утримування суб'єкта від здійснення вчинків, заборонених нормами права.

4. Правомірна поведінка корелюється з позитивною (добровільною, ініціативною) юридичною відповідальністю, яка полягає в дисциплінувальному впливі на поведінку людини, чим сприяє формуванню відповідального ставлення до своїх обов'язків. Висвітлено особливості позитивної юридичної відповідальності суб'єктів правомірної поведінки, яка передбачає можливість самостійно здійснювати вільний вибір, виконувати приписи правових норм, свої обов'язки не лише під впливом примусових, каральних санкцій, правових заборон, а свідомо, добровільно, керуючись почуттям особистої гідності. Юридичні наслідки позитивної юридичної відповідальності є сприятливими для суб'єкта та соціально бажаними. Наслідки протиправної поведінки тісно пов'язані з негативною юридичною відповідальністю. У правовій державі метод

юридичної відповідальності має не лише охоронний і каральний характер, а переважно стимулювальний. Стимулювальний вплив позитивної юридичної відповідальності має практичне вираження у правомірній поведінці осіб. Це означає, що позитивна юридична відповідальність не зводиться лише до державного примусу, як і державний примус – до юридичної відповідальності, тому що держава на підставі чинного законодавства може не лише примушувати, а й заохочувати суб'єктів правовідносин. У разі порушення правових приписів юридична відповідальність набуває охоронного значення, що також сприяє вихованню у громадян правомірної поведінки.

5. У правовій державі правомірна поведінка працівників міліції не має зводитися лише до охорони дисципліни та порядку, а, передусім, полягає в стимулюванні активної, правомірної поведінки. У діяльності працівників міліції необхідні професійно-правові навички та вміння. Це означає, що можна володіти всіма необхідними знаннями, адекватно сприймати правові цінності, однак неправильно застосовувати норми права, що може призводити до прийняття помилкових рішень, учинення неправомірних дій. Крім цього, працівники міліції мають дотримуватись основоположного принципу правомірної поведінки, який застерігає, що засіб охорони права не може порушувати власне права, а може лише здійснюватися в його межах. Виховання правомірної поведінки працівників міліції буде сприяти розбудові в Україні громадянського суспільства, демократичної, соціальної, правової держави за умови переорієнтування їх діяльності із силової на обслуговувальну, установлення партнерських стосунків із населенням.

Гребенюк М.О.,

кандидат юридичних наук доцент
кафедри юридичної психології НАВС

ЕТИОЛОГІЯ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ЯК СКЛАДОВОЇ ДЕСТРУКТИВНОСТІ ОСОБИСТОСТІ

На теперішній час в сучасній науковій літературі вже досить чітко сформульована позиція стосовно подібних, на перший погляд, понять за допомогою яких описуються ті або інші психологічні явища,